

Giờ Đọc Thánh Thư Gật Gù

Bài của Lucy Stevenson Ewell
(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra tại Na Uy.

Tiếng nói của cha đánh thức Elvira dậy. Cha nói: “Đến giờ đọc thánh thư rồi.”

Em ngồi dậy trên giường và dụi đôi mắt ngái ngủ của mình. Bên ngoài, trời vẫn còn tối. Và trời rất lạnh! Elvira không muốn rời chiếc giường ngủ thoải mái của mình.

Mẹ nói rằng việc đọc thánh thư là cách để gia đình em có thể hiểu Chúa Giê Su rõ hơn. Nhưng việc đọc thánh thư mỗi buổi sáng thật là khó!

Elvira từ từ bước lên cầu thang và ngồi cạnh chị gái mình, Sigrid, trên chiếc ghế dài. Em ôm lấy một cái gối và chui vào tấm chăn lông xù ấm áp của mình. Các anh trai của em đang bắt đầu lớp giáo lý trực tuyến của họ ở một căn phòng khác.

Điện thoại của cha reo lên. Ông trả lời cuộc gọi, và các thành viên gia đình xuất hiện trên màn hình. Dì Liv ăn mặc chỉnh tề và sẵn sàng đi làm. Người em họ Dortehea vẫn đang mặc bộ đồ ngủ, giống như Elvira vậy.

Elvira vẫy tay với họ qua cuộc gọi video và ngáp dài. Gia đình của Elvira luôn luôn đọc thánh thư với Dì Liv và Dortehea. Họ sống ở một vùng khác của Na Uy cách đó bốn tiếng lái xe. Tất cả họ đều cảm thấy dễ dàng để đọc thánh thư hơn khi họ có mục tiêu gọi điện cho nhau mỗi ngày. Và Elvira rất thích gặp người em họ của mình!

Một vài phút sau, Mẹ cũng tham gia vào cuộc gọi đó. Mẹ nói: “Chào các cô gái!” Tuần này mẹ phải đi công tác, nhưng mẹ vẫn gọi để tham gia buổi đọc thánh thư chung gia đình.

Họ dâng lên một lời cầu nguyện. Rồi Elvira mở thánh thư ra. Họ cùng nhau đọc Sách Mặc Môn. Mọi người thay phiên nhau đọc các câu thánh thư.

Elvira lắng nghe trong khi những người khác đọc, nhưng thật khó để tỉnh ngủ. Sigrid ngủ gật trên chiếc ghế dài. Elvira chọc vào người Sigrid. Nhưng rồi một điều gì đó trong câu thánh thư đã thu hút sự chú ý của em.

Dortehea đọc: “Và cha thấy một thanh sắt chạy dài dọc theo bờ sông đến gốc cây cạnh chỗ cha đang đứng”.*

“Con biết câu chuyện này!” Elvira nói. “Đó là giấc mơ của Lê Hi.” Em đã xem một đoạn video thánh thư về câu chuyện đó. Có một cái cây tuyệt đẹp cho ra trái màu trắng, và mọi người giữ chặt lấy thanh sắt để đi tới cây đó.

Mẹ hỏi: “Con có nhớ thanh sắt giống điều gì không?”

“Thánh thư phải không ạ?”

“Đúng vậy!” Cha nói. “Về sau, Nê Phi dạy rằng thanh sắt giống như lời của Thượng Đế. Con nghĩ làm thế nào chúng ta có thể giữ chặt thanh sắt giống như những người trong giấc mơ của Lê Hi?”

“Chúng ta đang giữ thanh sắt ngay lúc này!” Elvira giơ cao quyển Sách Mặc Môn của mình. “Bằng cách học thánh thư.”

Mẹ gật đầu. “Khi đọc thánh thư, chúng ta đến gần Chúa Giê Su Ky Tô hơn. Cũng giống như mọi người đến gần cây sự sống hơn khi họ giữ chặt thanh sắt.”

Khi mọi người tiếp tục đọc, Elvira tưởng tượng mình đang giữ chặt thanh sắt và đi về phía cái cây tuyệt đẹp. Em không còn cảm thấy buồn ngủ nữa.

Chẳng bao lâu đã đến giờ phải đi. Dì Liv và Mẹ cần phải đi làm. Còn Elvira, Sigrid, và Dortehea cần phải chuẩn bị đến trường.

“Tạm biệt mọi người!” Elvira vẫy tay chào gia đình mình trên màn hình. “Yêu cả nhà lắm!”

Khi chạy xuống lầu để chuẩn bị đi học, Elvira cảm thấy ấm áp trong lòng. Đây không phải sự ấm áp đến từ cái chăn lông xù. Em biết rằng cảm giác ấm áp đó là do Đức Thánh Linh nói với em rằng Sách Mặc Môn là chân chính. Quả là một cách tuyệt vời để bắt đầu một ngày mới! ●

*1 Nê Phi 8:19

Mặc dù lúc đó còn rất sớm nhưng Elvira biết rằng việc đọc thánh thư rất đáng giá.

